

ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਚਾਹ ਵਿਰਤਾਂਤ

ਮੱਤੀ, ਮਰਕੁਸ, ਲੂਕਾ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ

ਅਸੀਂ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਹੈ।

ਮੱਤੀ- ਸਾਬਕਾ ਮਸੂਲ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਜਿਸੂ ਦਾ ਇਕ ਰਸੂਲ।

ਮਰਕੁਸ- ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਾਲਾ ਯੂਹੰਨਾ ਮਰਕੁਸ, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ।

ਲੂਕਾ- ਵੈਦ ਲੂਕਾ, ਜਿਹੜਾ ਰੋਮ ਦੇ ਸਫਰ ਸਨੇ ਕਈ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਸਫਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੌਲਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ।

ਯੂਹੰਨਾ- ਇਕ ਸਾਬਕਾ ਮਛੇਰਾ ਅਤੇ ‘ਪਿਆਰਾ’ ਰਸੂਲ।

ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਅਸੀਂ ਇਕ ਇਕ ਕਰਕੇ ਮੱਤੀ, ਮਰਕੁਸ, ਲੂਕਾ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਾਂਗੇ, ਪਰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਉੱਤੇ ਸੰਖੇਪ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

ਇਕ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਚਾਰ ਵਿਰਤਾਂਤ

ਮੱਤੀ, ਮਰਕੁਸ, ਲੂਕਾ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ‘‘ਚਾਰ ਇੰਜੀਲਾਂ’’ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਹ ਇੱਕੋ ਹੀ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਚਾਰ ਵਿਰਤਾਂਤ ਹਨ।¹

ਪਹਿਲੀਆਂ 3 ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ‘‘ਸਹਿਦਰਸੀ ਇੰਜੀਲਾਂ’’ ਜਾਂ ‘‘ਸਿਨੋਪਟਿਕ ਗੋਸਪਲਜ਼’’ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ ‘‘ਸਿਨੋਪਟਿਕ’’ ‘‘ਇਕੱਠੇ,’’ ਨਾਲ ‘‘ਵੇਖਣਾ’’ ਦੇ ਅਰਥ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਲਈ ਇਕ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ‘‘ਸਿਨੋਪਟਿਕ’’ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਭਾਵ ‘‘ਇਕੱਠੇ ਵੇਖਣਾ’’ ਹੈ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ‘‘ਸਿਨੋਪਟਿਕ ਗੋਸਪਲਜ਼’’ ਜਾਂ ‘‘ਸਹਿਦਰਸੀ ਇੰਜੀਲਾਂ’’ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਜਿਸੁ ਦੀਆਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਤਾਬਾਂ 70 ਈਸਵੀ ਵਿਚ ਯਹੂਸਲਮ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ‘‘ਆਟੋਪਿਕ [ਅਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਵਾਲੀ] ਇੰਜੀਲ’’² ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਦੂਜੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਾਲੋਂ ਫਰਕ ਵਿਚਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਭਾਵ 90 ਈਸਵੀ ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ।

ਚਾਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਕਿਉਂ?

ਮੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਚਾਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਹੀ ਕਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ? ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਹੋਰ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਲਿਖਿਆ (1 ਸਮੂਏਲ ਤੋਂ 2 ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ 1 ਅਤੇ 2 ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਵੀ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ), ਪਰ ਚਾਰਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਕਹਾਣੀ ਦੀਆਂ ਹੋਣਾ ਗ੍ਰੈਟ ਮੁਲੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਲੋਕ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਲਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਚਾਰੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਕਿਉਂ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਇਕ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ‘‘ਚਾਰ ਮਨੁੱਖ ਦਾ [ਸੰਕੇਤਕ] ਅੰਕ’’ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਭੁਦਾ ਨੇ ਇਹ ਖਾਸ ਅੰਕ ਕਿਉਂ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇਣਾ ਕਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਹੈ:

- (1) ਚਾਰਾਂ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਕਿੰਨੀ ਅਹਿਮ ਹੈ।
- (2) ਚਾਰ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਮੂਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ‘‘ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨੀ ਗੱਲ ਪੱਕੀ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇ’’ (ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 19: 15)। ਚਾਰ ਗਵਾਹੀਆਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਅਹਿਮ ਹਨ।
- (3) ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰਾਂ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਹੁਪੱਖੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਲੇਖਕ ਤੋਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਕਦੇ ਨਿਆਂ ਨਾ ਹੁੰਦਾ।

ਲੰਦਨ ਦੀ ਨੈਸ਼ਨਲ ਗੈਲਰੀ ਵਿਚ ਚਾਰਲਸ ਪਹਿਲੇ ਦੀਆਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਕੱਪੜੇ ਉੱਤੇ ਤਿੰਨ ਤਸਵੀਰਾਂ ਹਨ। ਇਕ ਤਸਵੀਰ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਮੁਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਚ ਖੋਏ ਪਾਸੇ; ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਤਸਵੀਰ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਚਿਹਰਾ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਇਹੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਵੈਨ ਡਿਕ ਨੇ ਰੋਮੀ ਬੁੱਤ-ਤਰਾਸ ਬਰਨਿਨੀ ਲਈ ਰੰਗ ਭਰਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਉਹ ਰਾਜੇ ਦਾ ਉਪਰਲਾ ਧੜ ਬਣਾ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਬਰਨਿਨੀ ‘‘ਬੋਲਦੀ ਹੋਈ’’ ਲੱਗਣ ਵਾਲੀ ਇਕ ਮੂਰਤ ਬਣਾ ਸਕਿਆ ਸੀ। ਉਹਦੇ ਲਈ ਇੱਕੋ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਹੋਣਾ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਦਾ ਹਾਲ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵਾਲਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਰ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਪੜ੍ਹੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਫਰਕ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਸਵੀਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸੀ, ਸੇਵਕ ਵੀ ਸੀ। ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਹ ਭੁਦਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ।³

ਚਾਰਾਂ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨੀ

ਚਾਰਾਂ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਮਕਸਦ ਇੱਕੋ ਹੈ— ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪੁਰਗਟ ਕਰਨਾ— ਪਰ ਹਰ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵੱਖੋਂ ਵੱਖ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਫਰਕ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।⁴ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਚਾਰਟ ਵਿਚ ਚਾਰਾਂ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮੱਤੀ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਾਸਤੇ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਇਕ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਵਾਲੇ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਿਵੇਂ ‘‘ਦਾਉਦ ਦੀ ਸੰਤਾਨ’’ (ਮੱਤੀ 1: 1) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇਕ ਰਾਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ; ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ‘‘ਰਾਜ’’ ਸ਼ਬਦ ਪਰਵੰਜਾ ਵਾਰ ਆਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਉਚੇਚਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ।⁵

ਮੱਤੀ ਦੇ ਉਲਟ, ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ ਪਾਠਕਾਂ ਵਾਸਤੇ ਲਿਖਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਯਾਨੀ ਕੁਲਪੱਤਰੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਗੈਰਕੌਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੱਦ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਸ ਨੇ ਯਹੂਦੀ ਰਵਾਇਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਕਈ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਰੋਮੀ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ

ਰੱਖ ਕੇ ਲਿਖਿਆ;⁶ ਉਸ ਨੇ ਕਿਤੇ ਕਿਤੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਲਾਤੀਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਜਦ ਕਿ ਦੂਜੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਯੁਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ। ਸਿਕੰਦਰੀਆ ਦੇ ਕਲੇਮੈਂਟ (ਲਗਭਗ 150–215 ਈਸਵੀ) ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, ਮਰਕੁਸ ਅੱਗੇ ਰੋਮ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਪਤਰਸ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ,⁷ ਉਸੇ ਮੁਤਾਬਕ ਮਸੀਹ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਲਿਖ ਦੇਵੇ। ਮਰਕੁਸ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤਾ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇਕ ਸੇਵਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਹੜਾ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਸੀ (ਮਰਕੁਸ 10:45)। ਉਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਧਿਆਰ ਅਤੇ ਪਰਵਾਹ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਮਰਕੁਸ ਵਾਂਗ ਜਾਹਿਰ ਤੌਰ ਤੇ ਲੂਕਾ ਨੇ ਵੀ ਗੈਰ ਯਹੁਦੀ ਸਰੋਤਿਆਂ ਲਈ ਹੀ ਲਿਖਿਆ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਮਰਕੁਸ ਦਾ ਵਿਰਤਾਂਤ ਕੰਮ ਵਿਚ ਯਕੀਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਰੋਮੀਆਂ ਲਈ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਹੀ ਲੂਕਾ ਦਾ ਵਿਰਤਾਂਤ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਭਾਵ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨਿਰੋਝ ਹੈ ਕਿ ਲੂਕਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਯੁਨਾਨੀ ਸਰੋਤੇ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ‘ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ’ (ਲੂਕਾ 19:10) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਮਿਲ ਜਾਂ ਸਿੱਧ ਹੋਣ ਤੇ ਉਚੇਚਾ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਵਿਰਤਾਂਤ ਸੰਭਵ ਤੌਰ ਤੇ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਆਪਣੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜੋਰ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਗੁਮਾਹਕੁਨ ਵਿਚਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਏ ਇਸ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਉਲਥਣ ਵਧ ਗਈ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ’ (ਯੂਹੰਨਾ 20:31) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਇਲਾਹੀ ਹੋਣ ਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ।

ਅਸੀਂ ਆਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਮੱਤੀ ਅੱਜ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਖਾਸ ਖਿੱਚ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰਕੁਸ ਆਮ ਆਦਮੀ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਵਪਾਰੀ ਸ਼ਾਨਿਮਲ ਹਨ। ਜਦਕਿ ਲੂਕਾ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ, ਵਿਚਾਰਕਾਂ, ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਬੋਜੀਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ‘ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਇੰਜੀਲ’ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਹਰ ਯੁੱਗ ਦੇ ਹਰ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਖਿੱਚਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਅਸੀਂ ਆਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੱਤੀ ਦਾ ਮਕਸਦ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ; ਮਰਕੁਸ ਦਾ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ, ਲੂਕਾ ਦਾ ਕਾਮਿਲ ਜਾਂ ਸਿੱਧ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਮਕਸਦ ਨਿੱਜੀ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਰਕਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਹਰ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਆਖਰੀ ਮਕਸਦ ਇੱਕੋ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤਕ ਲਿਆਉਣਾ!

ਚਾਰ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਕੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਚਾਰਾਂ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ‘ਜੀਵਨੀ’ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਚਾਰੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜੀਵਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਉਹ ‘ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਵਿਰਤਾਂਤ’ ਹਨ। (‘ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ’ ਲਈ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ *didactic* ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਯੁਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਨਿੱਕਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਮੂਲ ਅਰਥ ‘ਸਿੱਖਿਆ’ ਹੈ।) ਹੇਠਾਂ ਕੁਝ ਕਾਰਣ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨੀਆਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ:

(1) ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਜੀਵਨੀ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਹਿਲੇ ਤੀਰ ਸਾਲ ਤਕ ਰੀਬਨ ਖਾਲੀ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਚਾਰੇ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਦਾ ਚੌਬੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿੱਸਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕੋ ਘਟਨਾ

(ਜਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ) ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ। ਜਿਸੂ ਦੀ ਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਵਿਚ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਆਵੇਂ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਦੋਂ ਹੋਈ ਸੀ ਜਾਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਉਂ ਲਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਵਿਆਹ, ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸੁਰੂਆਤ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਜਨਮ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿਚ ਬੜੀ ਹੀ ਅਜੀਬ ਜੀਵਨੀ ਹੋਵੇਗੀ!

(2) ਭਾਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ ਤੇ ਤਰਤੀਬ ਦਾ ਢੰਗ ਜਿਵੇਂ ਜਨਮ, ਬਚਪਨ, ਬਪਤਿਸਮਾ, ਸੇਵਕਾਈ ਮੌਤ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਨੂੰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਲੇਖਕਾਂ ਲਈ ਤਰਤੀਬ ਦੀ ਕਦੇ ਵੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਹਕੀਕਤਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਇਕੱਠਿਆਂ ਕੀਤਾ।

(3) ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੇਖਕ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਡੀਲ ਡੌਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਭਲਾ ਕੋਈ ਜੀਵਨੀ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਚਾਰੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਤਰਤੀਬ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਸ ਕਰਕੇ ਚਾਰਾਂ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਵਿਰਤਾਂਤ ('ਤਾਲਮੇਲ') ਵਿਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਅਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਅਹਿਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਅੱਗੇ 'ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ' ਚਾਰਟ ਵੇਖੋ, ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਰਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗ ਜਾਵੇਗਾ।

ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਸਹਿਦਰਸੀ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕੋ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਵਾਧੂ ਸਮੱਗਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕੋ ਹੀ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਮੱਤੀ, ਮਰਕੁਸ ਅਤੇ ਲੂਕਾ ਨਾਲੋਂ ਫਰਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜਨਮ, ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਅਤੇ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼, ਪਹੜੀ ਉਪਦੇਸ਼, ਸਾਰੇ ਦਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ, ਹੂਪ ਬਦਲਣ, ਪ੍ਰਤੀ ਭੋਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਗਤਸਮਨੀ ਦੇ ਸੰਤਾਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਇੰਜੀਲ ਦੀਆਂ ਸਹਿਦਰਸੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਚਾਰਾਂ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਹੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ?⁸

ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਇਕ ਵਿਰਤਾਂਤ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੈਤਨਿਯਾਹ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਸਹ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਮੱਤੀ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਮੁਤਾਬਕ (ਮੱਤੀ 26:6-13), ਯਿਸੂ ਬੈਤਨੀਯਾਹ ਵਿਚ ਸ਼ਮਉਠ ਕੋੜੀ ਦੇ ਘਰ ਸੀ, ਜਦ ਇਕ ਅਨਾਮ ਔਰਤ ਨੇ ਮਹਿਂਗਮੁੱਲਾ ਇਤਰ ਲਿਆ ਕੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਸਹ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਨਰਾਜ਼ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਮਰਕੁਸ ਦਾ ਵਿਰਤਾਂਤ (ਮਰਕੁਸ 14:3-9) ਤਕਰੀਬਨ ਉਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਵੇਰਵਾ ਜੋੜਿਆ

ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਤਰ ਸੁੱਧ ਜਟਾਮਾਸੀ ਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਅੰਰਤ ਨੇ ਸੀਜ਼ੀ ਤੋੜੀ ਅਤੇ ਉਸ ਇਤਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤਿੰਨ ਸੌ ਦਿਨਾਰ ਸੀ।⁹ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ (ਯੂਹੰਨਾ 12: 1-8) ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵੀ ਸਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕ ਭੋਜ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਗਿਆ ਸੀ; ਮਾਰਥਾ ਖਾਣਾ ਵਰਤਾ ਰਹੀ ਸੀ; ਲਾਜ਼ਰ ਵੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਹਿਮਾਨ ਸੀ; ਯਿਸੂ ਦਾ ਮਸਹ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅੰਰਤ ਮਾਰਥਾਂ ਦੀ ਭੈਣ ਮਰੀਅਮ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਯਹੂਦਾ ਇਸਕਰਯੋਤੀ ਸੀ। ਜਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਪੂਰਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੀ ਹੈ।

ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਗਵਾਹ ਪੂਰਕ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਥਾਰ ਹੋਣ ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਡਾ. [ਹੈਨਰੀ] ਵੈਨ ਡਾਈਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਜੇ ਕਿਸੇ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਲਈ ਚਾਰ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੱਦਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਗਵਾਹ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਬਦਾਂ ਵਿਚ ਉਹੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੇ, ਤਾਂ ਜੱਜ ਸੰਭਵ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹੀ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕੋ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣ ਦਾ ਏਕ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਹਰ ਆਦਮੀ ਉਵੇਂ ਹੀ ਦੱਸੇ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੁਭਤ ਮੰਨਣ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੰਜੀਲ ਦੀਆਂ ਚਾਰੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ? ਚਾਰ ਜਣੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸਦੇ ਹਨ।¹⁰

ਪਰ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਵੇਰਵੇ ਪੂਰਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣ; ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਫਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਤੀਬ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਫਰਕ ਫਰਕ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਫਰਕ ਹੋਵੇ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਯਹੀਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਓ। ਮੱਤੀ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ (ਮੱਤੀ 20: 29-34) ਯਿਸੂ ਯਹੀਂ ਤੋਂ ਨਿੱਕਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਜ਼ਲਿਆ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੂਕਾ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ (ਲੂਕਾ 18: 35-43) ਯਿਸੂ ਯਹੀਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਚੰਗਿਆਈ ਮਿਲਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।¹¹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਰਕਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ:

(1) ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਕਰਕੇ ਹਨ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿਚ ਲੂਕਾ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਕ ਅੰਨ੍ਹੇ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਉੱਥੇ ਦੋ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਿਆਈ ਮਿਲੀ ਸੀ।

(2) ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿਚ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਲੇਖਕ ਇੱਕੋ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਮਿਲਦੀਆਂ ਜੁਲਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਐਫ. ਲੇਗਾਰਡ ਸਮਿਖ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

ਕਈ ਵਾਰ ... ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਣਾ ਅੰਖਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਵਾਪਰੀਆਂ ਜਾਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਘਟਨਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੇਖਕ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ। ਹੈਕਲ ਦਾ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਯਰਸਲਮ ਵਿਚ ਵਿਰਲਾਪ ਇਸ ਮੁਸਕਿਲ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ।¹²

(3) ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਨਾ ਹੋਣ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ, ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯਹੀਂ ਦੀ

ਪੁਰਾਣੀ ਥਾਂ ਅਤੇ ਯਕੀਨੇ ਦਾ ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਘਟਨਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਚੋਂ ਨਿੱਕਲਣ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਚ ਵੜਨ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

(4) ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮੂਲ ਲਿਖਤ ਦੀ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤਕ ਨਾਸਤਿਕ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਭੁਗਤਾਨ ਬਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਇਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੈ: ਇਕ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿਚ ਫਰਕ ਰਕਮ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਪੁਰਾਤੱਤਵ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੀਮਤੀ ਧਾਤਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੈਆ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋ ਤਰੀਕੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇੱਕੋ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਜਦ ਕਿ ਦੂਜੇ ਨੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਦੀ। ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਪੁਰਾਤੱਤਵ ਵਿਗਿਆਨ ਬਾਈਬਲ ਤੇ ਨਵੀਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਵਧਦਿਆਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਿਤ ‘‘ਫਰਕਾਂ’’ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਫਰਕਾਂ ਵਿਚ ਤਾਲਮੇਲ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਸੁਝਾਅ ਦਿਆਂਗਾ।

ਚਾਰਾਂ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਪਾਈਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ

ਮੇਰਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਖੁਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ (2 ਤਿਮੋਬਿਊਸ 3: 16, 17), ਇਸ ਕਰਕੇ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਪਾਈਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਖਾਸ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ। ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮੱਤੀ, ਮਰਕੁਸ ਅਤੇ ਲੂਕਾ ਵਿਚ ਸਹਿਦਰਸ਼ੀ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਇਹ ਲੋਕ ‘‘ਸਿਨੌਪਟਿਕ ਪ੍ਰਾਬਲਮ’’ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤਕ ਬਹਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਕਿਉਂ ਹਨ: ਕਈ ਲੇਖਕ ਕਦੇ ਕਦੇ ਰਲਦੀ ਮਿਲਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ‘‘ਕੀ ਇਕ ਲੇਖਕ ਨੇ ਦੂਜੇ ਲੇਖਕ ਦੀ ਨਕਲ ਕੀਤੀ?’’; ‘‘ਕੀ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਆਮ ਵਸੀਲੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ?’’ ਵਰਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿਚ ਉਲੱਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਉਲੱਝਣ ਲਈ ਮੇਰੀ ਕੋਈ ਹਮਦਰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕੋ ਲੇਖਕ ਭਾਵ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਕੁਦਰਤੀ ਹੀ ਸੀ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਾਂਗ, ‘‘ਮਨੁੱਖ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਕਸਾਣ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲਦੇ ਸਨ’’ (2 ਪਤਰਸ 1:21)। ਜੇ ਕੋਈ ਖੁਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਤੋਂ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਦਾ ਹੈ,¹³ ਤਾਂ ਚਾਰਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਇੱਕੋ ਲੇਖਕ ਹੋਣ ਦੀ ਕਥਿਤ ‘‘ਸਿਨੌਪਟਿਕ ਪ੍ਰਾਬਲਮ’’ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਹੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਚਾਰਾਂ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ!

ਯਿਸੂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਮੱਤੀ, ਮਰਕੁਸ, ਲੂਕਾ ਅਤੇ ਯੂਹੇਨਾ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰਾਂ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੁਝ ਅਧੂਰੇ ਵਾਕਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ [ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਚੂਜੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ], [ਯਿਸੂ ਦੀ] ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਮੰਨਣ ਯੋਗ ਰਿਕਾਰਡ ਮੱਤੀ, ਮਰਕੁਸ, ਲੂਕਾ ਅਤੇ ਯੂਹੇਨਾਂ ਦੀ ਇੰਜੀਲ ਦੀਆਂ ਚਾਰਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ

ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਕਾਲ ਤੋਂ ਹੀ ਧਾਰਮਿਕ ਕਿਤਾਬਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਚਾਰਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਨਾ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਸ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਇੰਜੀਲ ਦੀਆਂ ਕਈ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪੋਕ੍ਰਿਫਲ ਗੌਸਪਲ (ਆਪ੍ਰਾਣਿਕ ਇੰਜੀਲ)¹⁴ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਉੱਤੇ ਸੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਇੰਜੀਲ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਹਿੱਸਾ ਜਾਹਿਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਅਤੇ ਦੰਦਕਥਾ ਹੈ। ਇਹਦੇ ਇਲਾਵਾ ਉਹ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਰਜ਼ ਖੇਲ੍ਹ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਗੁੱਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਵਾ ਦੇਣ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ...¹⁵

ਮਸੀਹ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ ਇਹ ਅਧਿਐਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਿਆਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਸਾਈਮਨ ਗ੍ਰੀਨਲੀਡ ਮਹਾਨ ਅਮਰੀਕੀ ਵਕੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਅੰਗੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਲਾਅ ਆਫ ਐਵਿੱਡੈਂਸ ਲੜੀ ਦੀ ਇਕ ਅਹਿਮ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਏਟ੍ਰਾਈਜ਼ਟ ਆਨ ਦ ਲਾਅ ਆਫ ਐਵਿੱਡੈਂਸ ਨਾਮਕ ਉਸ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਤਕਰੀਬਨ ਸੌ ਕੁ ਸਾਲ ਤਕ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਿਤਾਬ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੌਲਾਂ ਜ਼ਿਲਦਾਂ ਬਣੀਆਂ। ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਸੱਤ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਤਰੇਹਨ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਇਸ ਵਕੀਲ ਸਾਈਮਨ ਗ੍ਰੀਨਲੀਡ ਨੇ ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਛਾਪੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚਾਰ ਇੰਜੀਲੀ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਸੱਭਿਆ ਜਗਤ ਵਿਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਸਾਡਾ ਪੇਸ਼ਾ ਸਾਨੂੰ ਝੂਠ ਦੇ ਗੇਰਖੰਦੇ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ, ਉਸ ਦੇ ਝੂਠ ਦਾ ਪਤਾ ਲਾਉਣ, ਪਰਤਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਝੂਠੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ, ਵੱਖੋਂ ਵੱਖ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ, ਸੱਚ ਅਤੇ ਝੂਠ ਦਾ ਪਤਾ ਲਾਉਣ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।’’ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਜਿਸ ਦੇ 543 ਸਫੇਂ ਹਨ, ਸਾਈਮਨ ਗ੍ਰੀਨਲੀਡ ਇਸ ਨਿਚੋੜ ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਇੰਜੀਲ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਣ ਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਇਵੈਂਜੀਲਿਸਟਾਂ (ਖੁਸ਼ਬੰਧੀ ਦੇ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ) ਨੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਅੰਲਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।¹⁶

ਮੱਤੀ, ਮਰਭਸ, ਲੂਕਾ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹਨ, ਜੋ ਹੋਣ ਦਾ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਭਾਵ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸੱਚੇ ਵਿਰਤਾਂਤ! ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਆਪਣੀ ਜਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਅਨਾਦੀਕਾਲ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਹੈ: ‘‘ਇਹ ਵਚਨ ਪੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਮੰਨਣ ਜ਼ੋਗ ਹੈ ਭਈ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਜਗਤ ਵਿਚ ਆਇਆ’’ (1 ਤਿਮੋਖਿਉਸ 1: 15)।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਦੂਜੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਈ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਈ ‘‘ਇੰਜੀਲਾਂ’’ (Gospels) ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ‘‘ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ’’ ਹੀ ਸਹੀ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਤਕਨੀਕੀ

ਸਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿਚ ‘‘ਇੰਜੀਲਾਂ’’ ਤੋਂ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।² ‘ਆਟੈਪਟਿਕ ਤੋਂ’ ਚਸਮਦੀਦ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ।’³ ਹੇਠਾਂ ਸੀ. ਮੇਅਰ, ਫੁਟ ਦ ਬਾਈਬਲ ਇਜ਼ ਆਲ ਅਬਾਊਟ (ਗਲੇਂਡੇਲ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ: ਗੋਸਪਲ ਲਾਈਟ ਪਬਲਿਕੇਸ਼ਨ, 1966), 348. ⁴ਕਿਸੇ ਫਰਕ ਥਾਂ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਰਤਾਂਤ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਕ ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ: ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 9 ਅਧਿਆਇ ਲੂਕਾ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 22 ਅਧਿਆਇ ਵਾਲਾ ਵਿਰਤਾਂਤ ਯ਼ਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਯ਼ਹੂਦੀਆਂ ਅੱਗੇ ਪੌਲਸ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 26 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਇਹ ਕੈਸਰੀਆ ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਦੇ ਸਰਮਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਰਾਜਾ ਅਗਿਗ੍ਰੋ ਵਾਸਤੇ ਸੀ। ਸਾਈਮਨ ਕਿਸਟਮੇਕਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਦੋ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ: ‘‘ਇੱਕੋ ਹੀ ਘਰਨਾ [ਆਪਣੀ ਮਨਬਦਲੀ] ਤੋਂ, [ਪੌਲਸ ਨੇ] ਸਮਝ ਨਾਲ ਵੱਖੋਂ ਵੱਖ ਸਬਦਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਕੇ ਹਰ ਜਾਤ ਦੇ ਇੰਜੀਲ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵੱਖੋਂ ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ …’’ (ਸਾਈਮਨ ਕਿਸਟਮੇਕਰ, ਨਿਊ ਟੈਸਟਮੈਂਟ ਕਮੈਂਟਰੀ: ਐਕਸਪੋਜ਼ਿਸ਼ਨ ਆਫ ਦ ਐਕਟਸ ਆਫ ਦ ਅਧੋਸ਼ਲਜ [ਗੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਬੇਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1990], 899)।⁵ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਹਰੇਕ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰਾਂ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਾਧੂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।⁶ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ‘‘ਮਰਭਸ ਦੀ ਕਿਤਾਬ’’ ਪਾਠ ਵੇਖੋ।⁷ ਜੋਨ ਫੈਂਕਲਿਨ ਕਾਰਟਰ, ਏਂ ਲੇਸੈਨ'ਜ਼ ਹਾਰਮਨੀ ਆਫ ਦ ਗੋਸਪਲਜ (ਨੈਸ਼ਵਿੱਲੇ: ਥਾਡਮੈਨ ਪੈਸ, 1961), 25. ⁸ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਲੂਕਾ ਨੇ ਸ਼ਾਉਲ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਿਰਤਾਂਤ ਦਿੱਤੇ ਹਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 9; 22; 26)। ਜੋਨ ਸਟਾਟ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ: ‘‘ਇੱਕੋ ਲੇਖਕ (ਲੂਕਾ) ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਤਿੰਨ ਸਹਿਦਰਸੀ ਪ੍ਰਚਾਰਕ (ਮੱਤੀ, ਮਰਭਸ ਅਤੇ ਲੂਕਾ) ਆਪਣੀ ਇੱਕੋ ਇਹੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਵੱਖੋਂ ਵੱਖ ਦੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸ ਕਰੇ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ’’ (ਜੋਨ ਆਰ. ਡਬਲਯੂ. ਸਟਾਟ, ਦ ਸੈਸੇਜ ਆਫ ਐਕਟਸ: ਦ ਸਪੀਗਿਟ, ਦ ਚਰਚ ਐਂਡ ਦ ਵਰਲਡ, ਦ ਬਾਈਬਲ ਸੀਪੀਕਸ ਟੁਡੇ ਸੀਰੀਜ਼, ਸੰਪਾ. ਜੋਨ ਆਰ. ਡਬਲਯੂ. ਸਟਾਟ [ਡਾਊਨਰਸ ਗ੍ਰੇਵ, ਇਲਿਨੋਇਸ: ਇੰਟਰ-ਵਰਸਿਟੀ ਪੈਸ, 1990], 380)।⁹ ਇਕ ਦਿਨਾਰ ਇਕ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੀ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ।¹⁰ ਮਿਆਰਸ, 345.

¹¹ ਮਰਭਸ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ (ਮਰਭਸ 10:46–52) ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਅੰਨ੍ਹੇ (ਬਰਤਿਮਈ) ਨੂੰ ਚੰਗਿਆਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।¹² ਐਂਡ. ਲੇਗਰਡ ਸਮਿੱਖ, ਦ ਨੈਰੇਟਡ ਬਾਈਬਲ ਇਨ ਫੌਲੋਲਾਜਿਕਲ ਆਰਡਰ (ਯੂਜੀਨ, ਓਰੀਗਨ: ਹਾਰਵੈਸਟ ਹਾਊਸ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ, 1984), 1351.¹³ ਇਸ ਪੂਰੀ ਲੜੀ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਚੱਲਾਂਗੇ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਮੱਤੀ, ਮਰਭਸ, ਲੂਕਾ ਅਤੇ ਯੂਹੇਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਿਖਿਆ। ਕਈ ਵਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਨਹੀਂ। ਜਦ ਵੀ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਨੇ ਇਹ ਜਾਂ ਉਹ ‘‘ਕਿਹਾ,’’ ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਖੁਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਆਖਿਆ ਸੀ।¹⁴ ‘‘ਅਪੋਕ੍ਰਿਡਾ’’ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ‘‘ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ।’’ ਅੱਜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ‘‘ਸੱਕ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਲੇਖਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਣਿਕਤਾ’’ ਹੈ।¹⁵ ਮੈਰਿਲ ਸੀ. ਟੈਨੀ, ਨਿਊ ਟੈਸਟਮੈਂਟ ਸਰਵੇ (ਗੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਨਜ਼ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕ., 1961), 131.¹⁶ ਜੋਨ ਡਿਲਿੱਪਸ, ਐਕਸਪਲੋਰਿੰਗ ਦ ਸਾਈਪਿਚਰਜ (ਲੰਦਨ: ਵਿਕਟਰੀ ਪੈਸ, 1965), 189–90.

ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਲਈ ਨੋਟਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ

‘‘ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ’’ ਚਾਰਟ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਸੇ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕਈ ਤਰੀਕੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਾਨ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਇਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸ਼ੀਰ ਉੱਤੇ ਇਹ ਰੂਪਰੇਖਾ ਕਾਪੀ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਲਾਸਰੂਮ ਵਿਚ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰੂਪਰੇਖਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਆਖੋ।

ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਖਾਸ ਸੰਬੰਧ

ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਨਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਮਕਿਨ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਿਵੇਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈ। ਫਿਰ ਵੀ ਚਾਰਾਂ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨਾ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਲੋਚਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਰਸੂਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮੱਤੀ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਸੀ (ਮੱਤੀ 9:9; 10:3; ਮਰਕੁਸ 2:14)। ਉਸ ਨੇ ਜਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅੱਖੀਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ।

ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਮਰਕੁਸ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ ਲਈ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪਤਰਸ ਤੋਂ ਮਿਲੀ।¹ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰਕੁਸ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਸਹਿਕਰਮੀ ਸਨ (1 ਪਤਰਸ 5:13)। ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਪੌਲਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 13:5; ਕੁਲੱਸੀਆਂ 4:10) ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਸੰਪਰਕ ਸੀਮਤ ਹੋਵੇ।²

ਲੂਕਾ ਨੇ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਖੋਜ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ (ਲੂਕਾ 1:1-4),³ ਜੋ ਇਹ ਅਰਥ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਕਿਆਫੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪੌਲਸ ਦੇ ਸਹਿਕਰਮੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੋਸਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ (ਕੁਲੱਸੀਆਂ 4:14; 2 ਤਿਮੋਥਿਊਸ 4:11)⁴, ਲੂਕਾ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਇਸ ਰਸੂਲ ਤੋਂ ਕਾਢੀ ਨਿੱਜੀ ਮੁਕਾਸ਼ਡਾ ਮਿਲਿਆ (1 ਕੁਰਿੰਧੀਆਂ 11:23)। ਲੂਕਾ ਨੇ ਵੀ ਖੁਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਰਤਾਂਤ ਤੋਂ ਲਿਖੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤੀਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਯਿਸੂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਮੂਲ ਕਹਾਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਜਾਣੀ ਪਛਾਣੀ ਸੀ।

ਯੂਹੇਨਾ ਅਤੇ ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਮੱਤੀ 10:2; ਯੂਹੇਨਾ 13:23; 19:26; 20:2; ਲੂਕਾ 5:1-11 ਵੀ ਵੇਖੋ)। ਮਰਕੁਸ ਅਤੇ ਲੂਕਾ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਰੋਮ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ (ਕੁਲੱਸੀਆਂ 4:10, 14)। ਯਹੂਸ਼ਾਲਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਮਰਕੁਸ ਦੇ ਘਰ ਇਕੱਠੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 12:12), ਇਸ ਕਰਕੇ ਮਰਕੁਸ ਤਕਰੀਬਨ ਸਾਰੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਮੱਤੀ ਅਤੇ ਯੂਹੇਨਾ ਵੀ ਸਨ। ਲੂਕਾ ਯਹੂਸ਼ਾਲਮ ਵਿਚ ਸਮਾਂ ਕੱਟਦਾ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 21:15; 27:1) ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਸੂਲਾਂ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਕਫ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਹੜੇ ਯਹੂਸ਼ਾਲਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਰਤਦੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਮੱਤੀ ਅਤੇ ਯੂਹੇਨਾ ਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਯੂਹੇਨਾ ਨੇ ਮੱਤੀ, ਮਰਕੁਸ ਅਤੇ ਲੂਕਾ ਨੇ ਕਈ ਦਹਾਕਿਆਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣਾ ਵਿਰਤਾਂਤ ਲਿਖਿਆ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਵਾਕਫ ਸੀ। ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਵਾਧੂ ਸਮੱਗਰੀ ਲਿਖਣਾ ਚੁਣਿਆ।

ਮਿਲਦੀ ਜੁਲਦੀ ਸਮੱਗਰੀ, ਸ਼ੈਲੀ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਸਾਰੇ

ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਅਹਿਮ ਸਬੰਧ ਸੀ; ਜਿਸੂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਮਿਲੀ ਸੀ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ (ਬਾਈਬਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ) ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਕਿ ਗੱਲ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ‘‘ਮਰਭੁਸ ਦੀ ਕਿਤਾਬ’’ ਪਾਠ ਵੇਖੋ। ²ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਮਰਭੁਸ 14: 51, 52 ਜਵਾਨ ਖੁਦ ਮਰਭੁਸ ਹੀ ਸੀ। ³ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਲੂਕਾ ਨੂੰ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਖੋਜ ਨਾਲ ਮਿਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਲੂਕਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ। ⁴ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ, ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 16: 10) ‘‘ਅਸੀਂ’’ ਵਾਲੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਲੂਕਾ ਦੇ ਪੌਲਸ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ⁵ਪੌਲਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਅਜ਼ਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਹੱਥ ਰੱਖੇ ਸਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8: 17)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਦਾਨ ਉਹ ਅਲੋਕਿਕ ਗਿਆਨ ਸੀ (1 ਕੁਰਿੰਧੀਆਂ 12: 8) ਜਿਹੜਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂ ਦੀ ਇਕ ਤੁਲਨਾ

ਕਿਤਾਬ	ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖੀ ਗਈ	ਜਿਸੂ ਨੂੰ ... ਦੇ ਚੁਪ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ	ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜ਼ੋਰ	ਅੱਜ ਦੇ ... ਲਈ ਖਸ ਛੇਨੜੀ	ਆਖਰੀ ਮਕਸਦ
ਮੈਤੀ	ਯਹਦੀਆਂ ਲਈ	ਰਾਮਾ	ਜਿਸੂ ਮਸੀਹਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ: ਉਸਦੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਉਸ ਦਾ ਜਨ, ਉਸ ਦਾ ਇਖਤਿਆਰ	ਬਾਈਥਾਲ ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ	ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਮੁਕਤੀ ਦਾ
ਮਰਿਯਾਸ	ਰੋਮੀਆਂ ਲਈ	ਸੇਵਕ	ਜਿਸੂ ਦੀ ਗੁਡੀਵਿਧੀ, ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਮੌਜੂਜ਼ੇ	ਆਪ ਆਦਮੀ, ਵਪਾਰੀ	ਸਮਰਥ ਮੁਕਤੀ ਦਾ
ਲੁਕਾ	ਯੂਨਾਤੀਆਂ ਲਈ	ਮਠੀਖ ਦਾ ਪ੍ਰੱਤਰ	ਜਿਸੂ ਦੀ ਸਿੱਧਾ ਮਠੀਖਤਾ	ਵਿਦਵਾਨ, ਵਿਚਾਰਕ, ਅਰਦਾਸਵਾਈ, ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪੇਸ਼ੀ	ਸਿੱਧਾ ਮੁਕਤੀ ਦਾ
ਯੂਹਨਾ	ਵਿਸਵਾਸੀਆਂ ਲਈ	ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰੱਤਰ	ਜਿਸੂ ਦੀ ਖੁਦਾਈ	ਸਭ ਲੋਕ	ਨਿੱਜੀ ਮੁਕਤੀ ਦਾ

ਮਸੀਹ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਕੁਪੜੇਖਾ	ਮੌਕੀ	ਸਹਿਦਕਸ਼ੀ ਵਿਰਤਾਤ	ਲੁਕਾ	ਝੜ੍ਹਨਾ
I. ਸਨਮ ਅਤੇ ਥਾਲ ਅਵਸਥਾ	ੴ. ਪੁਰਵ ਹੋਂਦ			●
ਅ. ਰੁਲਾੜੀ, ਤਨਮ ਅਤੇ ਥਾਲ ਅਵਸਥਾ	●		●	
II. ਬਿਆਵੀ ਦਾ ਕਾਲ	ੴ. ਬਚਾਨ		●	
ਅ. ਯੂਹੰਨਾ ਬਹਿਤਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ	●	●	●	●
ਉ. ਬਹਿਤਸਾ ਅਤੇ ਅਸਥਾਨਿਸ	●	●	●	
III. ਗੁਮਨਾਰੀ ਦਾ ਕਾਲ	ੴ. ਗਰੀਬ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਸੇਵਕਾਈ		●	
ਅ. ਧਰੂਰੀਆਂ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਸੇਵਕਾਈ	●			
IV. ਮਰਨ ਗਲੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦਾ ਕਾਲ	14 ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਧਿਆਇ	ਲਗਭਗ 9	ਅਧਿਆਇ ਅਗਲਗਾ 5	ਅਧਿਆਇ 1 ਅਧਿਆਇ ਲਾਲ੍ਹੇ ਵੱਧ
ੴ. ਪੱਜ ਉਪ-ਚਾਲ				●
ਅ. ਸਮੇਂ ਦੇ ਇਸ ਕਾਲ ਦੇਰਾਨ ਯਹੁਸ਼ਤਮ ਹੈ ਜਾਣਾ				
V. ਪਲਾਹਿਜਿਨ ਦੇ ਸਭ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਸੇਵਕਾਈ ਕਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਲ	ੴ. ਸਾਫਟ ਦੀ ਯਹੂਦਾ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ	●	ਧਰਮਸ਼ਾਲ	
ਅ. ਪ੍ਰਿਤਿਆ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ	?	?	●	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਉ. ਧਰਮਸ਼ਾਲ ਦੀ ਜਾਣ	●	●	●	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
VI. ਆਖਰੀ ਹਵੇਂ ਦਾ ਕਾਲ	7 ਅਧਿਆਇ	5 ਅਧਿਆਇ	4 1/2 ਅਧਿਆਇ	8 ਅਧਿਆਇ
ਸਲੋਖ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਦੋਂ				
VII. ਚਲੀ ਦਿਨ ਦਾ ਕਾਲ	ਜੀ ਓਂਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉਠਦੇ ਜਾਣ ਤਕ	●	●	●